

Ur juvenalernas ritual :
[Uppsala.Juvenalorden]. Hemlig
handling

81 C x 1 Br. Uppsala.Juvenalorden Ur

U P P S A L A S J U V E N A L E R N A S

UR

JUVENALERNAS RITUAL

HEMLIG HANDLING

1907

V. 22 35
T. 111.
Sällsk.
(P. 1)

Kungl. biblioteket

0 0000 000013383

Gaudeamus igitur.

1. Gaudeamus igitur, juvenes dum sumus! Post jucundam juventutem, post molestam senectutem nos habebit humus.
2. Ubi sunt, qui ante nos in mundo fuere? Vadite ad superos, transite ad inferos, ubi jam fuere.
3. Vita nostra brevis est, brevi finietur, venit mors velociter, rapit nos atrociter, nemini parcetur.
4. Vivat academia, vivant professores, vivat membrum quodlibet, vivant membra quaelibet, semper sint in flore!
5. Vivant omnes virgines faciles, formosae, vivant et mulieres tenerae, amabiles, bonae, laboriosae!
6. Vivat et respublica et qui illam regit, vivat nostra civitas, Maecenatum caritas, quae nos hic protegit!
7. Pereat tristitia, pereant osores, pereat diabolus, quivis antiburschius, atque irrisores!

O gamla klang- och jubeltid.

Efter "O alte Burschenherrlichkeit". 1825.

O gamla klang- och jubeltid,
ditt minne skall förblifva
och än åt lifvets bistra strid
ett rosigt skimmer gifva.
Snart tystnar allt vårt yra skämt,
vår sång blir stum, vårt glam förstämtdt,
o Jerum, Jerum, Jerum,
o quae mutatio rerum.

Hvar äro de, som kunde allt
blott ej vår ära svika,
som voro män af äkta halt
och världens herrar lika?
De drogo bort från vin och sång
till hvardagslifvets tråk och tvång
o Jerum etc.

(*Filosof:*) Den ene vetenskap och vett
in i scolares mängder,
(*Jurister:*) den andre i sitt anlets svett
på paragrafer vränger,
(*Teolog:*) en plåstrar själen, som är skral,
(*Medicinare:*) en lappar hop dess trasiga fodral,
o Jerum etc.

Men hjärtat i studentens barm
kan ingen tid dock isa,
i allvar som i skämt så varm
vill han sin ungdom prisa.
Det gamla skalet brustit har,
men kärnan finnes frisk dock kvar,
och hvad han än må mista,
den skall dock aldrig brista.

(Ringen slutes).

Så sluten, bröder, fast vår krets
till glädjens värn och ära.
Trots allt vi tryggt och väl tillfreds
vår vänskap trohet svära.
Lyft bågarn högt och klinga, vän,
de gamla gudar lefva än
bland skålar och pokaler
hos trogna juvenaler.

Ergo bibamus!

Hit hafva vi samlats i aftonens stund,
välän, bröder: Ergo bibamus!
Låt bågarna klinga! Ur hjärtanas grund
nu stiger ett: Ergo bibamus!
Det är ju ett gammalt och tankevärdt ord,
som passar i ve som i väl på vår jord
och skallar som eko kring fästsmyckadt bord
och lyder så: Ergo bibamus!

Hvad skola vi säga om dagen i dag?
Jag tänker blott: Ergo bibamus!
Den är nu en gång af ett underligt slag,
och därför ånyo: bibamus!
Ty porten han öppnar för jublande fröjd,
och skyarna glänsa i himmelens höjd,
och våren skall blomma, fast länge fördröjd,
så klingom och sjungom: bibamus!

Efter *Goethe*, 1810.

Ur Wennerbergs Gluntar.

1.

Ur "Glunten blir Juvenal".

(Solo).

Hurra!

Vivas, floreas
semperque gaudeas!

(Duo).

Hör du ej likt kända ljud?
Re'n han nalkas, glädjens gud,
när han andas, doftar ljuflig vår,
torkas ögats tår,
läkas hjärtats sår.
Hvad den guden är charmant! Gutår!

2.

Ur "Examenssexa på Eklundshof".

Här är gudagodt att vara.
O, hvad lifvet dock är skönt!
Hör hvad fröjd från fåglars skara,
se, hvad gräset lyser grönt!
Humlan surrar, fjäriln prålar,
lärkan slår i skyn sin drill,
och ur nektarfyllda skålar
dricka oss små blommor till.

3.

Ur "Huruledes månen intresserar sig för Glunten
och Magistern".

Nu tror jag det kan vara tid
att tänka på refrängen
och efter dagens strid och frid
bege sig hem i sängen.

Och drömma någon ljuflig dröm
om gull och gröna skogar,
ett eget bo, en hälft så öm
och här och där små krogar.

Rectissime!
Strictissime!

Skål frater amantissime!
Ett eget bo, en hälft så öm
och här och där små krogar.

Ur Wennerbergs Juvenalsånger.

1.

Viva la Compagnia!

A.

Så länge det finnes i världen vin . . .

Kör.

Viva la compagnia!

B.

Oss griper ej längtan "dahin, dahin";

Kör.

Viva la compagnia!

B.

Men skulle vi sakna vin en gång . . .

Kör *tvärsäkert*.

Kommer aldrig i fråga — pling, plingeliplång!

B.

Då blefve oss tiden väl fasligt lång?

A.

Ja visst *det*; men nog stämde vi upp vår sång:
Viva la compagnia!

A och B.

Viva la compagnia!

Kör.

Evviva la compagnia.

- A. Ty världen ju full utaf flickor är . . .
 K. Viva la compagnia!
 A. Jag själf i hvarenda en är kär.
 K. Viva la compagnia!
 B. Men skulle vi sakna flickor en gång . . .
 K. (*lugnt*) Kommer sällan i fråga — pling, plingeliplång!
 B. Då blefve oss tiden väl gräsligt lång?
 K. Ja visst *det*; men nog stämde vi upp vår sång:
 Viva la compagnia!
 A. o. B. Viva la compagnia!
 K. Evviva la compagnia!
- A. Ty hur det än går, så restera ju vi . . .
 K. Viva la compagnia!
 A. på förknappning — men slikt får man finna sig i.
 K. Viva la compagnia!

- B. Men skulle vi sakna oss själfva en gång . . .
 K. (*tveksamt*) Kommer sådant i fråga? — pling, plingeliplång!
 B. Då blefve oss tiden väl måttligt lång —
 A. Ja visst *det*, och då tystnade nog vår sång:
 Viva la compagnia!
 A. o. B. Viva la compagnia!
 K. Evviva la compagnia!

2.

Lahitt-laha.

- A. Nunc est bibendum —
 Kling, klang! — Juvenaler!
 B. Nunc est pulsanda tellus —
 Tralala-lala!
 C. Fritt må passera —
 Kling, klang! — små faraler.
 D. Inte gör det nå't inte?
 Tralala-lala!
 A o. B. Här under våra sejourer
 ta' vi oss små sinekurer.
 C. o. D. Här vi hvarann karessera
 och helt piano supplera.
 A. Solo här sjungs och duetter,
 med mera . . .
 De fyra. med mera . . .
 Kör. med mera . . .
 B. Solo med kör och kvartetter
 med mera . . .
 De fyra. med mera . . .
 Kör. med mera . . .
 C. Här arrangeras balletter
 med mera . . .
 De fyra. med mera . . .
 Kör. med mera . . .

- D.* Alla vi äro sujetter
med mera . . .
- De fyra.* med mera . . .
- Kör.* med mera . . .
- De fyra.* Bröder det äro vi alla,
lusta vår moder vi kalla;
pappa är okänd, men sladder
säger, att Bacchus stått fadder;
Bellman sjöng döpelsetralen,
vrok en skål punsch bak i skallen,
Sade: "om här hålles duftet,
slipper ni myror i hufv'et"
sad' han.
Kling!
- Kör.* Klang!
- De fyra.* Videvidevide-vi, juckheja!
sad' han.
Kling!
- Kör.* Klang!
- De fyra.* Videvidevide-vi, juckheja!
Det är otroligt,
hvad här skall bli roligt,
hvad här skall bli ro . . .
- Allesamman* (fff) Lahitt-laha!

3.

Ur Juvenaled.

Klang då, kamrater, ta'n edra glas!
Vi skrifva in oss i glädjens annaler;
Vi skola visa, hur lifvet bör ta's,
dricka dess fröjd utur fulla pokaler.
Och om med tiden vår bål går i kras,
vi duka under för nyktra kabaler . . .
Topp! — arrangerom då än ett kalas
midt i förtreten! Gutår, Juvenaler!

Bordsvisa.

När skämtet tar ordet vid vänskapens bord
 med fingret åt glasen, som dofta,
 så drick och var glad, på vår sorgliga jord
 man gläder sig aldrig för ofta.
 En blomma är glädjen: i dag slår hon ut,
 i morgon förvissnar hon redan.
 Just nu, när du kan, haf en lycklig minut,
 och tänk på det kommande sedan.

Hvem drog ej en suck öfver tidernas lopp?
 Dock, sitt ej och dröm på kalaset.
 Här lef i sekunden: och hela ditt hopp
 se fyllas och tömmas — i glaset.
 Här sörj blott för glaset: om fullt så töm ut;
 om tomt, så försänd det att fyllas;
 och minns, att det sköna och goda förut,
 se'n glädjen och nöjet, må hyllas.

För öfrigt må värden ge alltid nytt skäl
 till ständig omsättning af glasen,
 och visa, att rangen är nyttig likväl
 till skålarnas mängd på kalasen.
 Men förr'n han är färdig med klang och harang,
 vi skynda att själfmante dricka
 och helga ett glas, som är öfver all rang,
 i tysthet — en hvar åt sin flicka.

F. M. Franzén.

Gångsång.

Vi gå öfver daggiga berg,
 som lånt af smaragden sin färg.
 Sorger ha vi inga,
 våra glada visor klinga
 så klart öfver daggiga berg.

De kloka och sluga må le,
 vi äro ej förståndiga som de.
 Men hvilka skulle sjunga
 för våren den unga,
 om vi vore kloka som de?

O människor, förglömmer er gråt
 och kommer och följer oss åt!
 Si fjärran vi gånga
 att solskenet fånga.
 Ja, kommer och följer oss åt!

Så gladeligt hand uti hand
 nu gå vi till fågel Fenix' land.
 Till ett sagoland, som skiner
 af kristaller och rubiner.
 Nu gå vi till fågel Fenix land.

Olof Thunman.

Rhenvinets lof.

Sätt nu fram i källarsalen
 af den dunkelgröna färg
 härligt glänsande pokalen,
 fylld af ädla drufvors mærg.
 Ty blott rhenvin vill jag dricka,
 nöjd och glad i samma stund,
 då mot mig dess pärlor blicka
 från pokalens vida rund.

Under Spaniens sol måhända
 färgas drufvan mera röd,
 må champagnens eldfloed tända
 i mitt bröst passionens glöd.
 Men det rhenska vin ej rusar,
 sans och måtta bo däri,
 och mitt hjärta mildt det tjusar
 likt en älskad melodi.

I min ungdoms fröjd och gamman
 som i mannaåren än
 detta vinet band mig samman
 med så mången trofast vän.
 Därför, när mig döden nalkas,
 förrn min kropp blir lagd i skrin,
 af en droppe låt mig svalkas
 af det ädla, rhenska vin.

Bellman.

Fredmans Epistel n:o 2

till fader Berg rörande fiolen.

Nå, skrufva fiolen —
 hej, spelman, skynda dej!
 Kära syster, hej,
 svara inte nej:
 svara ja, så bli vi glada!
 Sätt dej du på stolen
 och stryk din silfversträng!
 Röda stråken släng,
 och med armen sväng!

Gör ej fiolen skada . . .
 Du sveltas — stor sak:
 i brännvin skall du bada,
 ty under detta tak
 är Bacchi lada.

V:cello — — Ganska riktigt!
 Ditt kall är viktigt
 båd för öra, syn och smak.

Bland nymfernas skara
 är du omistlig man:
 du båd vill och kan
 mer än någon ann
 de unga hjärtan binda;
 och kärlekens snara
 på dina strängar står:
 hvarje ton, du slår,
 du ett hjärta får
 att konstigt sammanlinda.
 Just på en minut
 små ögon blifva blinda,
 och flickorna till slut
 de bli så trinda.

V:cello — — Hur du bullrar!
 Men nymfen kullrar —
 och du skrattar med din trut.

Jag älskar de sköna,
 men vinet ändå mer:
 jag på båda ser
 och åt båda ler,
 men skiljer ändå båda.
 En nymf i det gröna
 och vin i gröna glas
 (lika godt kalas)
 båda om mig dras . . .

Ge stråken mera kåda:
konfonium tag där
uti min gröna låda,
och vinet står ju här.
Jag är i våda!

V:cello — — Supa, dricka
och ha sin flicka
är hvad sancte Fredman lär.

Fredmans Sång n:o 21.

Så lunka vi så småningom
från Bacchi buller och tumult,
när döden ropar: "Granne, kom,
ditt timglas nu är fullt!"
Du, gubbe, fäll din krycka ner —
och du, du yngling, lyd min lag:
den skönsta nymf, som åt dig ler,
inunder armen tag!
Tycker du, att grafven är för djup,
nå välan, så tag dig då en sup,
tag dig se'n dito en, dito två, dito tre,
så dör du nöjdare.

Säg, är du nöjd, min granne, säg?
Så prisa värden nu till slut!
Om vi ha en och samma väg,
så följoms åt . . . Drick ut!
Men först med vinet, rödt och hvitt,
för vår värdinna bugom oss —
och halkom se'n i grafven fritt
vid aftonstjärnans bloss!
Tycker du, att grafven är för djup,
nå välan, så tag dig då en sup,
tag dig se'n dito en, dito två, dito tre,
så dör du nöjdare.

Bort allt hvad oro gör.

Ur Bacchi Tempel.

Bort allt hvad oro gör,
bort allt hvad hjärtat kväljer!

Bäst att man väljer
bland dessa buteljer
sin maglikör.

Granne, gör du just som jag gör!
Vet, denna oljan ger humör.

Hvad det var läckert!
Hvad var det? Rhenskt bleckert?
"Oui, monseigneur!"

Bort allt hvad oro gör!
Allt är ju stoft och aska.

Låt oss bli raska
och tömma vår flaska
bland bröderna.

Granne, gör du just som jag gör!
Vet, denna oljan ger humör.

Hvad det var mäktigt!
Hvad var det? "Jo, präktigt!"
Malaga? "Ja".

Hvem är, som ej vår broder minns . . .

Ur Bacchi Tempel.

Hvem är, som ej vår broder minns,
fastän hans skugga mer ej finns?

Fastän hans valdthorn tystnat har,
är skogens genljud ändå kvar.

Än Floras fåglaskara
skall ömt hans spel förklara.
Än jägarn vid sin snara
skall på sin pipa svara
hur, ibland Orfei söner
af Bacchus krönt så sköner,
han utan like var.

INNEHÅLL.

I. <i>Internationella studentsånger.</i>	Pag.
Gaudeamus igitur	1
O gamla klang- och jubeltid	2
Ergo bibamus	3
II. <i>Ur Wennerbergs Gluntar.</i>	
Hurra! Vivas, floreas	4
Här är gudagodt att vara	4
Nu tror jag det kan vara tid	5
III. <i>Ur Wennerbergs Juvenalsånger.</i>	
Viva la Compagnia	5
Lahitt-laha	7
Ur Juvenal-ed	8
IV. <i>Varia.</i>	
När skämtet tar ordet	9
Vi gå öfver daggiga berg	9
Sätt nu fram i källarsalen	10
V. <i>Bellman.</i>	
Nå, skrufva fiolen	11
Så lunka vi så småningom	13
Bort allt hvad oro gör	14
Hvem är, som ej vår broder minns	14

